

ABONNEMENT

En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk:

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

P R I N T

VOOR 3 MAANDEN.

te Amsterdam.....\$7.00

en *Buriensteden* franco.....

Advertiser.

ZEVEN REGELS of minder..... \$1.75

Elken regel meer..... 25

ZEGEL voor elke advertentie en herhaling... n 35

voor Staatskunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

*Tant que nos deux pays resteront unis, la
paix du monde sera assurée.*

(*Vervolg van N°. 262.*)

« De hoven spreken van den algemeenen vrede, van de rust der aarde. . . God weet, of de weg, dien zij betreden, ons niet voeren zal tot eene algemeene omkeering, tot eene uitkusting zonder wedergrade. Maar het zij alzoo. De geheele schuld zal in deze wereld en in de andere op hen vallen, die het eerst de verdragen en de wetten der volkeren hebben geschonden.» Dus sprak de Turksche diplomatie in 1827.

De eerste vrucht der nieuwe verbindingen tusschen de beide voormalige vijanden, en mededingers naar het wereldgebied, was de ontbinding van het Koninkrijk der Nederlanden. De inlijving onzer Zuidelijke gewesten in Frankrijk kon Engeland niet toegeven, en men besloot derhalve België neutraal te verklaren; zoodat het tractaat der 24 artikelen aan Frankrijk eene veel zekerder grensscheiding schonk, dan hetzelfde ooit te voren had bezeten. De gelukkige uitslag van dit politieke bedrijf, door vreemde partijgangers en vreemd goud tot stand gebracht, leerde het Westersch verbond zijne krachten kennen; terwijl het Oostelijk verbond daarentegen in zijne krachteloze Staatkunde eenen stoot ontving, van welken het zich missehien moeijelijk zal kunnen verheffen. Intusschen begon de nieuwe dynastie zich hoe langer zoo meer te vestigen, en verkreeg spoedig in de roogen van het Engelsche Ministerie eene zoodanige vastheid, dat hetzelfde vernieuwde, met haar een Staatkundig stelsel te kunnen bepalen, en een of- en defensief verbond te kunnen aangaan; terwijl indien er nog eenezeker bedenkelijkegheden bestonden, die steeds toenemende verwikkelingen der Oostersche aangelegenheden Engeland noodzaakten, om dezelve over het hoofd te zien. Op deze wijze kwam het nieuwe duumviraat tot stand; hetwelk door Frankrijks buitengewonen gezant aan het Engelsche Hof, als een waarborg voor den vrede der wereld is aangekondigd. De middelen, door de contracterende partijen beraamd, om dit groote doel te bereiken, zijn met den sluier des geheimis bedekt, en ook de grondslagen, waarop hetzelfde rust, zijn niet aan Europa aangekondigd, zoo als dit vroeger door de vijf Mogendheden is gedaan, toen zij zich met de suprematie over Europa omgingen. Intusschen zou men uit dit stilzwijgen reeds met eene zekerheid mogen afleiden, dat zich deze vereeniging niet blootslijk tot het daarstellen van een ewigwigt tusschen het absolutismus en de onwettelijkheid bepaalt. Bovendien zijn de gevaren, in dit stelsel opgesloten, ook zoo vele, dat men aan de vervulling der voorgespiegelde hoop op eenen voortdurenden vrede, en aan de verruyling der voorgespiegelde tijden gevolgd, en de eerste vruchten, teruude partijen; sedert onheugelijke tijden gevolgd, en de eerste vruchten, welke dit nieuwe verbond heeft gedragen, begunstigen, daarentegen. het gevoelen der zoodanigen, die in dit nieuwe verbond niet veel anders zien, dan eene vernieuwde poging der beide Staten, om nu, door vereeniging van hunne krachten, meester der wereld meester te worden.

Deze vereeniging zou dan, in de eerste plaats, een ot- en dienstei-
verbond zijn tegen eene andere Mogendheid van den eersten rang: de eenig-
ste, die eenen strijd met de twee bondgenooten vermag te bestaan. Deze
Mogendheid tast op eene gevoelige wijs in Englands handelsbelangen in
Europa en Azië, en bedreigt dezelfde Indische bezittingen: reden genoeg
om alle krachten te bestrijden.

om haar met inspanning van alle krachten te verdedigen. Schijnbaar is het verbond van eenen verdedigenden aard, dat niet anders beoogt dan Rusland te verhinderen in de verdere uitbreiding zijner grenzen. Maar welke grenzen? Waarschijnlijk die, welke door het congres van Wenen zijn daargesteld. Het verbond zou dan ten doel kunnen hebben: van Wenen zijn daargesteld. Het verbond zou dan ten doel kunnen hebben: van Wenen zijn daargesteld. Het verbond zou dan ten doel kunnen hebben: van Wenen zijn daargesteld.

2°. Zich te stellen tegen elke uitbreiding van grondgebied naar den kant van Turkijë of Perzië; zelfs dan, wanneer de oplossing der zwakke draden, welke het onzenoemde Turksche rijk nog gebrekkelijk te zamen houden, een interventie van Rusland mogten wetigen, of eene herschepping van de grenzen noodig maken.

3°. Ruslands oorlogsvloten binnen den Sond en de Dardanellen op te sluiten.

Aan Frankrijk en Engeland zou het ~~dan~~ ^{vrijstaan}, om het onafhankelijk koninkrijk der Nederlanden te sloopen, ~~en~~ België, door het Weener congres tot eenen keurboom tegen Frankrijks overmatig gesteld, in eenen Franschen bondstaat te herscheppen; — aan Rusland daarentegen zou het niet vrijstaan, om een van hetzelfde afhankelijke provincie, wanneer zij in opstand gekomen is, tot reden te brengen en vastcr aan zich te verbinden. Geen wonder alzoo, wanneer de Russische Monarch aan den Koning van Pruisen en de Duitsehe Vorsten de gevaarlijke strekking van dat verbond had doen gevoelen, en zijne krijgsmagt versterkte, om, des noodig, de regten der Koningen en volken met nadruk te verdedigen.

In de tweede plaats zou dit verbond dan ook gerigt zijn tegen Pruisen. Frankrijk beschouwt wellicht dat rijk, nit hoofde van zijne verbinding met Rusland, door de betrekkingen des bloeds nog naauwer toegehaald, als eenen op zijne grenzen staanden Russischen voorpost, als eenen militairen weg voor het Russische leger, om, des verkiezende, aan de grenzen van Frankrijk eene stelling te komen innemen, en als eene *barrière*, welke dien staat, met het Deutsche rijk, tegen Frankrijk dekt. Zoodra de verbrekkeling van het koninkrijk der Nederlanden door de aanneming der 24 artikelen haar beslag zal hebben, zouden dan de Pruisische en verdere Rijnprovinciën aan de beurt kunnen liggen, welke met Frankrijk zijn vereenigd geweest. Deze landen hebben de verbonden moogdelheden eemaal, hoecer te onregte, voor Frankrijks natuurlijke grenzen erkend (1); en kunnen dien ten gevolge met België vereenigd worden. Als de grenzen van het neutrale België, van de Schelde tot den Rijn, eenen door Engeland gewaarborgden voormuur van Frankrijk uitmaken, bezit dat land voor zijne natuurlijke grenzen een equivalent; maar ook dan, en niet eerder bereikt Engeland het doel zijner Staatskunde: de onthinding van het Pruisische tolverbond (2), en daargestelling van eenen onmiddellijken handelsweg langs de Schelde en den Rijn naar het hart van Duitschland.

Reeds in 1830 waren er afgezanten der Rijnprovinciën te Brussel, om met België gemeene zaak te maken; doch men vreesde destijds aan Pruisen en Rusland reden tot argwaan te geven, en zoo doende eene tusschenkomst ter gunste van den Koning der Nederlanden te bewerken, daarom achtte men beter België vooraf te organiseren, en wees het aanbod der Rijnprovinciën van de hand. Intusschen werd de reeds vroeger in die provinciën bestaan hebbende gisting der gemoederen, door den invloed van den Belgischen opstand en harer bewerkers, grootelijks vermeerderd; zoo dat het later gebeurde met den aartsbischoop van Keulen niet ~~allere~~ ^{genoeg} was, een gedeelte van hare ingezetenen tegen de Pruisische regering op te zetten, maar ook om zaden van tweedragt, door geheel Duitschland te verspreiden. Die gebeurtenis heeft, bovendien, aan den bestaanden geest van onwil eene andere gedaante gegeven. Vroeger begeerde men slechts de invoering der beloofde grondwet; maar thans is een andere ijver mede op den voorgrond getreden, en het middel, waardoor men zijne oogmerken wil bereiken, is niet meer de invoering eener grondwet, maar eene vereniging met Frankrijk of België. Deze gang van zaken maakt de stelling, waarin zich de Pruisische regering, met betrekking tot een gedeelte harer onderdanen, bevindt, zeer beleemmerend, en het is daarom te voorzien, dat haar gezag wellicht moeilijk zou kunnen zijn te handhaven, indien altijd mogelijke buitengewone gebeurtenissen aan hare vijanden de gelegenheid mochten geven, om de massa's in beweging te brengen.

Hetgeen sommigen dit verbond voor de rust van Europa nog meer zorgelijk doet voorkomen, is zijne verbodering met de propaganda aan de eene zijde (3), en aan de andere zijde met het ultramontanisme. De subsidien,

(1) Bij de voorstellen van vrede op den 9 November 1813, namens de verbonden mogendheden, aan Napoleon te Frankfort gedaan, werd de onschendbaarheid van Frankrijk binnen deszelfs natuurlijke gransen, den Rijn, de Alpen en de Pyreneeën erkend.

(2) Men leze in den *Times* van 29 Augustus 1838 de aanmerkingen over de vorderingen der Pruisische en Saxische wolmanufacturen, en herinnere zich tevens de woorden van eenen voormaligen minister van koophandel in Frankrijk, die, eenen blik van den Rijnvoer op de tegenover liggende Duitse fabrieken werpende, uitriep: *Il faut que tout cela crève.*

(3) In de aanspraak, met welke Canning in 1837 het parlement opende, noemde hij de woelgeesten en misnoegden der vijandelijke staten; eene nieuwe kracht, eene reuzenkracht, welke medewerking eenen grond van gerustheid en vertrouwen voor Groot-Brittannië oplevert; maar wier gebruik ook tooneelen

aan de uitgeweken Polen in Engeland toegestaan; de invoering van de vrijheid der drukpers op Malta, terwijl zij op de Ionische eilanden aan banden ligt; de verspreiding van vlagschriften in België, waarin de gevoelens der Jacobijnen boven alle denkbeeld worden opgevoeld, en de toenadering tusschen de Fransche dynastie en de geestelijkheid zijn daadzaken, welke daarvan bewijzen leveren. De middelen, door welke men even als vroeger in België het groote doel poogt voor te heerden en te bereiken, schijnen derhalve niet twijfelachtig. De revolutie verheft op nieuw haar hoofd, en hare maatregelen zijn doezelide, alleen de lens is veranderd. Vroeger verhef men de kreet van vrijheid en gelijkheid, om de volken te onderjucken; thans is het de constitutionele regering en godsdienstige vrijheid, waarmede men hen opwindt, om hen daarna te vernederen en te beheerschen.

Het is derhalve niet zoo geheel zeker als men zegt, dat de vrede van Europa door het verbond tusschen Frankrijk en Engeland zouden gewaarborgd zijn. Die rust en vrede kunnen hare duurzaamheid niet ontleenen aan een status quo, aan eene suprematie, aan een duunvinaat; zullen zij bestendigheid erlangen, zij moeten dan gegrond worden op de onafhankelijkheid en onschendbaarheid van de kleinste, zoowel als der grootste staten; zij moeten dan steunen op het regt, maar niet op de willekeur. Zoo lang niet het billijk en eerbiedwaardig gezag des volkenregts in Europa weder getreden is in de plaats der aanmatiging, mag aan geene veiligheid van troonen en staten, aan geene heiligheid van verdragen, aan geene gevestigde rust van ons werelddeel gedacht worden. Wij aarzelen daarom ook geenszins de aan het hoofd van dit artikel geplaatste woorden, met welke de Turksche diplomatie in 1827 het regt van tusschenkomst der Europeesche Staatkunde bestreed, op dezen tijd toe te passen, te meer nog daar de strijdige belangen der beide verbonden volken, de beginselen, waarop het verbond rust, en het doel, waarmede het is aangegaan, de Staten van ons werelddeel met eene geheele ontbinding zouden kunnen bedreigen; eene ontbinding echter, in welke Engeland en Frankrijk, wier bevolkingen in zedelijkheid over het algemeen staan beneden die van de meeste andere landen van Europa, aan zich zelven zeer mogelijk de waarheid zouden kunnen bevestigen vinden van de oude spreuk, dat zij, die voor anderen eenen kuil graven, zelve daarin vallen.

van verwoesting zoude voortbrengen, die niemand zonder afgrijzen zou kunnen aanschouwen.

N E D E R L A N D.

AMSTERDAM 5 Oct. Men schrijft ons, dat Z. M. den heer J. P. van Gen-
nep, inspecteur der domeinen, heeft benoemd tot lid der commissie van
droogmaking der Zuidplas in Schieland.

— Fervol ontslag is verleend aan den heer J. Stol, 2^{le} stoker bij den stoomwijnzelmolen van den Zuid-plas in Schieland, en in diens plaats aange-

— Heeren assuradeurs te Lubeck hebben den heer Joh. G. Coster alhier tot hunnen agent benoemd, en Z. E. dien ten gevolge met hunne volmagt voorzien.

's GRAVENHAGE 4 Oct. In eene op gisteren alhier gehouden algemeene vergadering van de heeren advocaten bij den Hoogen Raad, is de Raad van Toezigt over dezelve zamengesteld geworden. Daartoe zijn benoemd op nieuw de heeren Mrs. J. C. Faber van Riemsdijk, als president, W. C. B. Wintgens, P. C. Schooneveld, T. Schepman, D. Donker Curtius en M. J. van Gigh. Wijders is besloten eene commissie te benoemen, om den Hoogen Raad voor de aanstellingen te bedanken, en den president van het provinciaal Hof te complimenteren. Tot dit laatste zijn uitgenoodigd geworden de heer president der orde en Mr. P. C. Schooneveld.

— De stedelijke regering heeft ter kennis gebracht, van de belanghebbende besturen van gestichten en instellingen van weldadigheid, de navolgende, door Z. Exc. den minister van Binnenlandsche Zaken, gegeven voorschriften, in acht te nemen bij het indienen van verzoeken, om autorisatie tot aanvaarding van aan dezelve besproken legaten: 1°. Dat, tot zooveel mogelijke vermindering van kosten, de afschriften of extracten der testamenten vervangen kunnen worden, door eenvoudige, in den kortst mogelijken vorm opgemaakte *extraits raisonnés* uit de testamenten, of verklaringen der notarissen, voor of onder welke zij gepasseerd of berustende zijn, de geheel

MENGELE WERK.

DE VRIJBUTTER MAKATER.

Onder de talrijke Fransche vrijbuiters, die zich, gedurende den oorlog van 1778, eenen naam maakten, was MAKATER een der dappersten en der beroemdsten. Zijne moed en vermetelheid weken geenszins voor die van MONTBARS en MONTAUBAN, welke alom vermaarde vrijbuiters oudtijds de Amerikaansche Zeeën van hunne verbazende wapenfeiten vervulden. Deze af-oversaagde zeeman, dien geen hinderpaal ontmoedigde, geen gevaar afschrikte; deze man, welke op een broos vaartuig de woede der elementen trotseerde, die met de kogels van *Londonderry*, die als vrijbuiters de Amerikaanse Zeeën langen tijd had doorkruist, en in de verplichting zijnde om zijn vaderland te verlaten, ten einde zij'n hoofd aan het zwaard der wet te onttrekken, arm en met wonden bedekt, zich in 1776 in *Frankrijk* had gevestigd.

Toen het kabinet van *Van der Pijl* in *1873* de *Groot-Britsche* verklaarde, be-
stonden *Staten* het *bevel* van een schip, te *Duinkerken* uitgerust: het
kwam *MAKATER* het *bevel* van 22 stukken, die met eene verwonderlijke
was de *brik Princesses Noire*. De kaper liep voor het eerst uit, op eenen
snelheid over de baren vloog. Den zelfden dag, tegen den avond,
somberen dag der maand Januarij 1773. Den zelfden dag, tegen den avond,
geraakte hij slags met twee Engelsche brikken, boorde de eene in den
grond en nam de andere door enterend. Gedurende den nacht zeilde hij
den *Theems* op, tot voorbij *Graesend*, en kwam dicht onder het geschut
van een Engelsch schip, dat hem niet praaide, daar men zich aan boord
van hetzelfde niet kon verbeelden, dat de vijand zich zou ver zou durven
van hetzelfde niet kon verbeelden, dat de vijand zich zou ver zou durven
wag. Hooger op lagen zes koopvaardijsschepen, welker manschap gerust sliep.
men uit en maakte zich van den grond, die zonder vrucht waren, en zeilde met
hij boorde er twee in den grond, die zonder vrucht waren, en zeilde met
de overige den *Theems* af, na de manschap in het ruim opgesloten te
hebben. Toen hij het gemelde schip naderde, dat hij reeds was voorbij gegaan,

riep hem de officier van de wacht een vorschend *all's well* toe ; doch daar hij dit in zuiver Engelsch door zijne sprektrompet beantwoordde , liet men hem weder ongemoeid voorbij zeilen.

In den mond van den *Theems* bemagtigde MAKATER een galjoet, met bennep en teer beladen, van *Carlskroon* naar *Chattam* gaande. Een uur verder nam hij de brik *Fortunate*, van *Dundee* naar *Londen* zeilende, met eene lading koren. Voorts kaapte hij een plaasierjagt, van *Middelburg* vertrokken, en aan boord van hetwelk zich de familie van een lid van het Hoogerhuis bevond. Ten laatste ontmoette hij twee driemasters, naar *Londen* bestemd, en onder bescherming eener korvet van 22 stukken zeilende. Alhoewel de kaper slechts over de helft zijner manschap kon beschikken, doordien de andere helft zich aan boord der genomen schepen bevond, aarzelde hij echter niet, om de Engelsche korvet aan te vallen. Hij zeilde naar haar toe en gaf haar de volle laag; de vijand beantwoordde zulks met het vuur zijner gansche stuurboord-batterij, waarna een hevige gevecht plaats had. De krachten waren van weerszijden gelijk, maar de kaper had het voordeel van den wind, en maakte zich dit ten nutte. Het kanon brulde met een geweld, dat hand over hand toenam, toen MAKATER, van eene slechte manoeuvre des vijands partij trekkende, hem eene laag in de zijde zond, die zijnen bezaanmast deed vallen, zijne grootste ra verbrijzelde, en zijnen wand neêrdoeg en het dek schoonveegde. De korvet, zoo deerlijk gesalfd over geduurd. Intusschen hadden de driemasters alle zeilen bijgezet, en waren den *Theems* binnengeloopten. MAKATER kon ze niet meer bereiken, maar hij was meester van het geleidschip.

De *Princesse Noire* liep de haven van *Diunkerken* binnen, na slechts twee en twintig uren zee te hebben gehouden, vijf koopvaardischepen, en een plezierjagt en een oorlogschip buit gemaakt hebbende; de brik, het eerst door haar genomen, was in den loop van den morgen reeds aangekomen. Die voordeelen, in ééne dag behaald, wekten de bewondering en verbazing der inwoners van *Diunkerken* op.

Na slechts een uur in de haven te zijn gebleven, klom *MAKATER* met zijn volk weder aan boord en stevende noordwaarts, door eene frissche oolte begunstigd. Die lucht was helder, het weder schoon en de volle maan wierp hare zilveren stralen op de eenigzins holle barcu. Tegen twee

Die morgen ontmoette de vrijbuiters een konvooi van twaalf schepen, door eene goelet en eene brik van zestien stukken vergezeld. De *Princesse Noire* viel dit laatste schip aan, en vernielde door eene enkele laag de mate de takelstafje der brik, dat deze zich overgaf, zonder een enkel schot te hebben kunnen doen; de goelet volgde dit voorbeeld, zoodat het gantsche konvooi binnen weinige oogenblikken prijs werd gemaakt. Deze vaartuigen waren voor rekening der Koninklijke Engelsche marine met koren beladen, en hielden koers naar *Londen*.

De kaper liep de haven weder binnen, waar hij des morgens aankwam; in éénen dag derhalve had hij eene gansche vloot bemagtigd. MAKATEE scheen bovennatuurlijke wapenleiten te hebben verrigt, en zoodanig wonderen, door de faam nog vergroot, deden de Engelschen voor hem sidderen. *Duinkerken* zag de vernietigde daden hernieuwd, waarvan JAN BART eene eeuw te voren het voorbeeld had gegeven.

Vervolgens kruiste **MAKATER** in het kanaal, waar hij niet lang bleef, zonder dat zijn goed geluk hem op nieuw begunstigde. Reeds den tweeden dag, nadat hij ze had gekozen, nam hij voor **Brighton** een schip, met vlas beladen en naar **Altona** bestemd. Den volgende morgen vermeerste de hij eene brik met eene lading koper en tin, enden zelfden middag eene sloep met twaalf visscherspincken. Hij liep de twee vijftien zeilen de haven van **Dienne** binnen, en kops weldra weder op zee, om de vijftien zeilen te hoelen.

Op 17^{den} avond werd hij door een kalmte overvallen, juist in het gezigt van een groot schip, dat de mist hem belette te zien. MAKATER, driftig van aard zijnde, was buiten zich zelven van ongeduld, om op de golven, als ware het, vastgenageld te zijn, en verwenschte zee en winden. Gedurende den nacht kwam een koelte met het getij opsteken, en de ongeduldige vrijbuiters zetten aanstonds alle zeilen bij en naderde het schip; dit was het Engelsche fregat *Hibernia*, van 32 stukken, en door den kapitein COCKBURN gekommandeerd. Toen MAKATER de sterkte van het schip gewaar werd, was hij te nabij, om het gevecht te kunnen ontwijken. Na eenen hardnekkigen strijd van twee uren, werd het fregat bij enterling genomen. Maar de overwinnaar was intusschen zoo deernlijk gehavend, dat hij de haven van *Havre de Grace* met kracht van riemen moest binnenkomen. In eenen ellendigen staat kwamen de beide schepen aldree aan.

Zoodanig bad de *Princesse Noire* geleden, dat het drie maanden duurde!

beschikking ten behoeve der betrokken gestichten of instellingen, met al de lasten, daaraan verbonden, inhoudende; alsmede de verzekering, dat de wettelijke testamenten zijn geregistreerd; 2°. Dat, wanneer het besprokene een geheel nalatenschap bestaat, een afschrift van het testament zal moeten worden overgelegd, dat bij olographische of besloten testamenten zonder de akten van depot; en 3°. Dat de requesten zelve niet op zegel behoeven geschreven te zijn.

ROTTERDAM 3 Oct. Heden ten 12 ure heeft de nieuwe ijzeren stoomsleper, op Feyenoord gebouwd, deszelfs eerste proefreize naar Keulen gedaan, slepende 4 vol geladen schepen van hier (men verzekert, dat deze stoomsleper onder weg nog verscheidene andere schepen bij deze 4 zal opslepen). Deze stoomsleper heeft, zoo men meent, 2 schoorsteenen, is van 500 paardenkracht lage drukking. Bij de menigte van schepen, zoo van Oost-Indië als andere gewesten, benevens zoo vele stoomboten, die thans in de Boompjes liggen, en dagelijks afvaren, als: op Nijmegen, Dordrecht, 's Hertogenbosch, de Briel, de Moerdijk, en op verscheidene dagen der week naar Londen, Hull, Duinkerken, Havre, Middelburg en Arnheim, levert het Maasgezig dagelijks een allerbelangrijkst tooneel op, zoo voor de stadbewoners als vreemdelingen.

BERGEN OP ZOOM 4 Oct. Thans zijn ook eenige manschappen van het alhier in bezetting liggende 6de bataljon artillerie nationale militie in het genot gesteld van binnen kort met een onbepaald verlof huiswaarts terug te keeren.

BRUSSEL 4 Oct. Het geregeldijk onderzoek, omtrent de valsche télégraphische dépêches, wegens de inname van Estella, wordt alhier voortgezet. De eigenaar van het dagblad *le Belge*, de heer van der Straeten, heeft een brief bekend gemaakt, welke zeer bezwarende is voor den heer Ries, en waarin hij ronduit te kennen geeft, dat hij dien handelaar in fondsen houdt voor den maker der valsche dépêches, welke hij (van der Straeten) ter goeder trouw van hem ontvangen en daarna geplaatst heeft. In het geregeldijk onderzoek schijnen zich ook bezwarende omstandigheden tegen den heer Ries te hebben opgedaan; althans is hij 11. maandag, op het oogenblik, dat hij de beurs wilde binnentreden, door een' deurwaarder, ten gevolge van een tegen hem uitgevaardigd mandaat van arrest, in hechtenis genomen.

GENT 4 Oct. Het *Journal des Flandres* zegt eenen brief uit Brussel ontvangen te hebben, waarin, onder anderen, voorkomt, dat de Londensche Conferentie stellig besloten heeft in geene wijzigingen der 24 artikelen, betreffende het punt van het grondgebied, te treden. Dit bericht geeft aan den briefschrijver aanleiding, om hoog op te geven van den tegenstand en de verontwaardiging, welke zulks allerwege in België zoude opwekken, terwijl hij tevens verzekert, dat drie der Belgische ministers liever hunne ambten zullen nederleggen, dan in zoodanig verdrag toe te stemmen. Volgens het genoemde blad, moet dan ook reeds het Patriottische comité van Luxemburg eene proclamatie hebben uitgevaardigd, waarbij de vrijwilligers worden opgeroepen, om hunne wapenen te ontvangen, en zich tot den krachtdadigsten tegenweer voor te bereiden.

ENGELAND.

LONDEN 3 Oct. Particuliere brieven uit Dantzig zeggen, dat de oogst in vele gedeelten van Polen tegenvalt, dat het koren, hetwelk bij gebrek van zonneschijn niet tot rijpheid heeft kunnen komen, zeer slecht is, en dat men dus geen grootten voorraad uit de Oostzee verwachten moet.

Eergisteren hebben de Oostenrijksche, Pruisische en Fransche gezanten, en gisteren de Zweedsche en beide laatstgenoemden, aan het Ministerie van Buitenlandsche zaken gearbeid.

De pakketboot *Tyrian*, van de West-Indië aangekomen, heeft brieven en dagbladen aangebracht van Demerary tot den 16 Augustus, van Barbados tot den 22, van Jamaica tot den 25 en van St. Thomas tot den 2 Sept. De verschillen tusschen de planters en vrijgemaakte slaven, ten aanzien van het dagloon, waren nog niet vereend, ofschoon men elkan- der nader geraken te komen. In Jamaica waren op vele plantadjes overeenkomsten aangegaan, om voor een weekgeld van 5 shillings te werken; doch op eenmaal hadden al de werklieden de plantadjes verlaten en weigerden terug te keeren, ten zij het weekgeld verhoogd werd tot 8 shillings 4 deniers. Anderen hadden 10 shillings bedongen en verkregen, waarvan echter 3 s. 4 d. afging voor het gebruik eener woning en van een stuk land. Van Barbados schrijft men, dat de negers zich veel beter gedroegen dan de vorige week, doch dat zij nog bleven volhard- den, om geene vijf dagen in de week voor hunne meesters te werken. Die echter welgezind zijn, waren genegen, om in drie of vier dagen af te doen, wat te voren gerekend werd het werk eener geheele week te wezen, om den overigen tijd voor hun eigen werk te hebben. Eindelijk schrijft men van Demerary, dat rust en orde aldaar meer dan immer heerschten, doch dat de nu vrije arbeiders nog tot geene bepaling omtrent het dagloon konden komen, daar zij het onderling en met zich zelve niet eens waren. Sommige planters boden 8 dollars per maand, met het gebruik van een stuk land en van een hut, en met de noodige werktuigen en geneesmiddelen, in geval van ziekte, mits 7½ uur daags werkende; anderen, daarentegen, boden hetzelfde, maar voor 9 werken daags. Er waren er ook, die 3 Dollars per maand aanboden, met woning, voedsel en kleeren en alles vrij. De Negers wisten niet, waaraan zich te houden.

Part. Corr. WINDSOR 1 Oct. H. M. de Koningin is heden middag van hier naar Londen vertrokken, en met het vallen van den avond weder teruggekeerd. Het oogmerk van deze reis was, om eene afscheids-visite te brengen aan de Koningin-weduwe, welke overmorgen de reis naar Malta, aan boord van het oorlogschip *Hastings*, van 74 stukken, begeleid van de stoom- boot *Meteor*, zal aannemen. De Koningin-weduwe is voornemens Gibraltar en Napels aan te doen, en in de laatstgenoemde plaats, alwaar H. M. hare Koninklijke zuster denkt aan te treffen, drie weken te verblijven en dan naar Malta te gaan, om aldaar, op raad van de geneesheeren, den winter door te brengen. De *Hastings* is op de fraaiste wijze opgemaakt en versierd met alles, wat tot gemak en genoegen van H. M. kan strekken. Vele personen, die te Portsmouth het schip hebben gaan bezichtigen, spreken met grooten ophef van al de pracht en de weelde, waarmede dit schip op eene snaak-

voor dat het schip weder zee kon kiezen. Terstond verliet MAKATER *Hare* weder, alwaar hij zijnen tijd in eene voor hem vervelende rust had moeten doorbrengen. Omtrent het einde van April liep hij weder uit, en hield koers naar *Pontsmouk*. De fortuin, die niet ophield zijnen moed te be- gunstigen, deed hem midden in het kanaal eenen Engelschen kaper ont- moeten, welke twee Fransche schepen prijs had gemaakt. De Engelschman werd verplicht de vlag te strijken.

Na eene geheele week te vergeefs op de Engelsche kust te hebben ge- kruist, viel de kaper twee driemasters en eene brik aan, door de vanden bij het kleine eiland *Rocken* opgehouden, en overmeesterde dezelve ter- stond; het eene schip kwam van *Porto* en de twee andere van *Malaga* en *Alicante*; zij voerden eene rijke lading wijnen naar Londen. MAKATER nam vervolgens op dezelfde kust eene brik, komende van *Faro* en *Tavira*, mede met wijnen beladen; daarna maakte hij zich nog van eene sloep en twee schepen meester.

Een storm van drie dagen belette den kaper om de kust van het eiland *Rocken* te verlaten. Eindelijk bedaarde het weder, en de bevoedigde gol- ven verleenden aan MAKATER eenen vrijen doortogt, om met zijne trofeën de Fransche kust te bereiken. Op zijnen weg derwaarts maakte hij eenen drie- master van de O. I. Compagnie prijs, welke door den storm dicht onder het strand was geworpen. Dit vaartuig kwam van de *Antillische eilanden*, met eene rijke lading suiker en koffij.

MAKATER zeilde op den 30 Mei 1779 de reede van *Cherbourg* op, en begroette de stad met een driedubbel saluut van al zijne stukken. Voorts liet hij zich aan wal zetten, te midden der menigte, in groot getal naar de haven gestroomd om den geduchten vrijbuiters te zien. Het was een nian van 45 jaar, van eene middelmatige gestalte, maar dik en zeer sterk van lichaamsbouw; zijne breede schouders en gespieerde armen toonden zijne ontzettende kracht aan. Zijne gelaatstreken verrieden zekere trotscheit en eene groote hardvochtigheid. Hij droeg eene zwarte pruik (want al de officieren van de marine droegen toen ten tijde pruiken), welke zijn krijgs- haftig voorkomen nog verhoogde.

Deze glansrijke wapenfeiten, waardoor groote schatten werden gewon- nen, hadden de verbeelding der kustbewoners gaande gemaakt; ieder wilde vrijbuiters zijn, welligt in de hoop van in éenen gelukkigen nacht rijk te

volle wijze door het gouvernement is uitgerust. Baron Bulow, de Pruisische ambassadeur, is heden alhier op het kasteel aangekomen, om een paar dagen aan het hof te verblijven. Lord Palmerston en Lord Melbourne bevinden zich nog bij voortduring alhier. H. M. de Koningin geniet eene bloeiende gezond- heid, en ziet er veel beter uit dan voor eenigen tijd te Londen, waartoe zeker de gezonde lucht op het hooge kasteel alhier, en de meer geregelde levenswijze niet weinig bijdragen. H. M. wandelt alle dagen in de parken of op het verheven terras, en slaat bijna nooit over om met een klein gevolg te paard of in een rijtuig uit te rijden. De hofhouding alhier is zeer eenvou- dig en stil; wanneer de vlag op den hoogen ronden toren en de weinige schildwachten om het kasteel u de tegenwoordigheid der Koninklijke gebied- ster niet verkondigen, zoudt gij uren lang rond het kasteel kunnen dwa- len, zonder te merken, dat het door eene Koningin bewoond wordt. Overal heerscht landelijke stilte, en zelfs het stadje Windsor vertoont, ten minste in de week, weinig levendigheid; alleen des zondags is het vol bezoekers, meestal van Londen in grooten getale komende, uitgelokt door den spoed en de gemakke- lijkheden, waarmede men tegenwoordig hier kan komen. Men rijdt namelijk op den ijzeren spoorweg, de *Great Western* genaamd, in minder dan 1 uur van Londen naar Slouch (20 Eng. m.) en van daar per omnibus in een kwartier uurs naar Windsor. De parken alhier, zoowel als het hooge terras van het kasteel, van waar men het schoonste uitzicht over het land heeft, zijn de geheele week voor een ieder open, om te wandelen, waar men wil; doch des Zon- dags is ook de kleine tuin, vóór het terras gelegen, met zijne bloembedden, standbeelden en springende fonteynen, voor het publiek geopend; aldaar wandelt H. M. des namiddags, te midden van eene groote menigte bezoek- ers van allerlei rangen en standen, uit Londen en andere plaatsen hier ge- komen, welke H. M. dikwijls zoo dicht omringen, dat zij genoodzaakt is met hen te spreken; en wel verre, dat H. M. zich hierover ontevreden zoude toonen, schijnt zij veel eer behagen in deze gemeenzaamheid te hebben, en spreidt allereer de uitnemendste vriendelijkheid ten toon. H. M. is meestal eenvou- dig gekleed, en ofschoon men haar geene uitnemende schoonheid kan noemen, heeft zij een aangenaam vriendelijk regelmatig gelaat, waarop de bloos der jeugd ligt, en tevens een fraai postuur en zeer bevallige manieren. Heden bij het uitrijden naar Londen, in een open landau, was zij gekleed in het wit satijn met eenen hoed van dezelfde stof zonder bloemen; lady Portman, hof- dame, welke naast H. M. zat, was eveneens gekleed; het rijtuig geëscorteerd door 20 man huzaren en gevolgd door een ander open rijtuig, waarin kolonel Cavendish zat, die met het konde weder het voorkomen had, alsof hij wel liever in een gesloten rijtuig had gezeten. De hertogin van Kent was reeds vooruit. Gewoonlijk rijdt H. M. uit, zonder militaire escorte en vermijdt de straten van Windsor, welke hier en daar steil zijn; doch heden in staatsie uitrijdende, om eene visite te doen, ging de trein door het stadje, en boog en knikte H. M. onophoudelijk tegen al de goede burgers van Wind- sor, want buiten het kasteel wonen hier geene aanzienlijken.

D U I T S C H L A N D .

WEENEN 26 Sept. Men verneemt, dat Z. K. H. de grootvorst troon- opvolger van Rusland, gedurende den aanstaanden winter, in het paleis van den doge van Venetië zal wonen; de toehereidselen, die men gemaakt heeft, tot de ontvangst van Z. M. den Keizer van Oostenrijk; zullen dien ten gevolge strekken, om de aankomst van Z. K. H. te vieren.

MÜNCHEN 28 Sept. Een particuliere brief uit Berlijn meldt het volgende: De grootvorstin Maria is 19 jaren oud, van eene fraaie slanke houding, heeft blonde haren, blauwe oogen; en haar edel voorkomen is het beeld van haar zacht en fijn gevoel, voor al, wat goed en schoon is. Het is nog onzeker, of Z. K. H. onze Kroonprins spoedig herwaarts zal terugkeeren, of wel de Keizerlijke Russische familie naar St. Petersburg vergezellen. Z. K. H. bevindt zich steeds op het slot te Potsdam of te Berlijn, en wordt door het hof met zeer veel onderscheiding behandeld.

BERLIN 29 Sept. De steeds toenemende spanning tusschen Engeland en Rusland houdt de zorg voor een' oorlog levendig; het lijdt, wel is waar, geen twijfel, dat Pruisen zich in deze geschillen onpartijdig zal houden; daar echter de handel onzer havens in de Oostzee voor het grootste ge- deelte met Rusland gedreven wordt, zoo zou zulks voor deze, die reeds nu door de tijdsomstandigheden zoo zeer gedrukt zijn, nieuwe onheilen ten gevolge hebben, hetgeen in allen geval een ernstig punt van zorgen uitmaakt.

HANOVER 1 Oct. Z. M. de Koning is gisteren na den middag wederom in deze residentie aangekomen. Gisteren avond hebben HH. MM. en Z. K. H. de prins voor de eerste maal den schouwburg bezocht en zijn aldaar met de meeste toejuiching ontvangen.

Men leest in de *Hanoversche Zeitung* dd. 2 Oct, den volgenden brief uit Frankfurt dd. 29 Sept.: Wat het tegenwoordig standpunt van de Hol- landsch-Belgische kwestie betreft, kunnen wij verzekeren, dat, wanneer de vroegere voorbereidselen de beslissing der geschillen tusschen Holland en België niet weldra ten gevolge hebben, deze schikking nog vooreerst niet te verwachten is. Intusschen bestaat alle hoop, dat de Hollandsch-Belgische kwestie ten einde loopt, schoon Holland zich nieuwe geldopofferingen zal moeten getroosten. Daar wij met de Hollandsch-Belgische geschillen thans bezig zijn, kunnen wij niet nalaten, ons leedwezen en verwondering uit te drukken, hoe een Rijnsch dagblad zoo voortdurend de Belgische zaken op eene zoo hoog partijdige wijze kan verdedigen, terwijl het toch meer dan bekend is, dat de in België invloed hebbende geestelijkheid steeds pogingen heeft gedaan en nog doet, om den vrede van het land te storen.

Part. Corresp. FRANKFORT 2 Oct. De jongste berichten uit Parijs en Zwitserland bevestigen de tijding nopens de aangelegenheden van prins Lodewijk Napoleon. De Fransche regering zal er vermoedelijk niet op aan- dringen, dat de prins deszelfs burgerregt in Zwitserland opgeve. Indien de prins echter inderdaad naar Illyrië vertrekt, zoo zal Frankrijk des te zekerder zijn, dat deszelfs rust niet wordt gestoord. Ongetwijfeld hebben Frankrijk en Zwitserland het aan Oostenrijk te danken, dat de prins aan den twist door eene vrijwillige verwijdering een einde maakt; de zoo be- roemde staatkundige ervaring en ondervinding van vorst Metternich schijnt daartoe wederom veel te hebben bijgedragen. Volgens berichten uit Neu- renberg, schijnt de eerste bijeenkomst van de Duitse Philologen niet zeer bezocht te zijn geweest; intusschen zal dezelve evenwel eene nuttige strekking voor de wetenschappen hebben.

worden. Zeker jongeling, v. genaamd, wilde ook aan boord van het roof- schip dienen, en wendde zich diensovergens tot den kapitein. «Zoo, vriend,» sprak MAKATER, «gij wilt dus aan mijn boord dienen; ik stem dit toe, maar op éene voorwaarde: met mij is geen middelweg, overwinnen of sterven. Zoo gij overwint, zal ik u goud geven; zoo gij sneuvelt, zal men u' lijk in zee d'r een' of anderen hongerigen visch toewerpen.» «Maar,» antwoordde de jongeling, «gefloot gij dan, dat ik in het eerste ge- vecht het beste zal sneuvelen?» «Dat kan ik u niet zeggen.» «In allen geval, wilde ik niet, dat mijn lijk eenen zeehond tot voedsel verstrekte.» «Gij twist dus met den dood, zonder hem nog te zien; gij dingt af van de salhebbenden, die nog komen moeten. Een' lafaard als gij, kan ik aan mijn boord wel missen.» Gelijk men ziet, was het MAKATER's stelsel niet om zijne rekruten aan te moedigen. Hij had menschen noodig, die, niet aan het leven gehecht, met koelbloedigheid het gevaar trotseerden, altijd be- reid om den dood, dien zij verachtten, te gemoet te treden.

In den loop van den herfst vertrok de *Princesse Noire* uit de haven van *Cherbourg*, om langs de Engelsche kust te kruisen. Na gedurende ver- scheidene dagen zee te hebben gehouden, zonder de minste ontmoeting te doen, zond MAKATER zijne sloepen uit, en bemagtigde, door eenen stormach- tigen nacht begunstigd, twee schepen, ter reede van *Dartmouth* geankerd. Deze bracht hij te *St. Malo*, even als een klein schip van *Donegall*, dat hij op zijnen weg derwaarts had aangetroffen.

Vervolgens kruiste hij in de omstreken van het eiland *Jersey*, waar hij een groot rooischip ontmoette, met hetwelk hij den hevigsten strijd uit- stond, die welligt immer tusschen twee rooischepen plaats had. Het ge- vecht duurde drie uren achter een. Tweemaal beproefde MAKATER de en- tering en tweemaal werd hij terug geslagen door de dapperen, welke het dek van zijnen tegenstander bezetteden. Ten laatste, toen de twee schepen beide onttakeld en van alle kanten lek waren, maakte men een einde aan den strijd. De Engelschman liep met veel moeite de haven van *St. Helier* binnen, en de *Princesse Noire* keerde naar *St. Malo* terug, met eene door het schroot ontredde takelaadje, zeilen in flarden, 25 gaten in den romp, en 38 man dooden en gewonden.

MAKATER was gewoon zijne terugkomst te vieren door drinkpartijen, waarop alle kaper-kapiteins werden genoodigd. Hij deed ontzettende ver-

F R A N K R I J K .

PARIS 3 Oct. Naar men verneemt, zal Z. K. H. de hertog van Ne-4 mours, tegen het einde der maand, Hoogstdezelvs reis naar Duitschland on- dernemen. Volgens sommige berichten, moet zulks tegen den zin van den heer Molé plaats hebben.

Dezer dagen is bepaald, dat den 1 Mei te Parijs weder eene alge- meene tentoonstelling van voortbrengselen der nationale nijverheid zal ge- opend worden. Het zal de nogende tentoonstelling van dien algemeen aard zijn, die sedert 1798 in Frankrijk plaats heeft, terwijl de laatste in 1834 is gehouden.

De reus Bihin, die zich ook op de laatste's Gravenhaagsche kermis vertoond heeft, vervult thans te Parijs in den Schouwburg, *l'Ambigu Co- mique*, de rol van Goliath, terwijl mejufvrouw Rougemont belast is met die een weidsche beschrijving van dien reus; omtrent welken één bericht, onder anderen, zegt, dat, wanneer hij zich aankleedt, hij deuren en ven- sters opendoet, om zijne armen te kunnen gebruiken, en dat hij zijne voeten tot in de voorkamer moet uitstrekken, wanneer hij zijne laarzen wil aandoen.

Eergisteren is de Turksche gezant bij het kabinet der Tuilerien; Ahmed-Fethi Pacha, in deze hoofdstad aangekomen. Hij wordt als een man van smaak en kennis, en tevens als een ijverig voorstander van de door zijnen meester ingevoerde staatshervormingen afgeschilderd; terwijl deze Turksche staatsman reeds vroeger de onderscheiding heeft genoten, van door den Paus in een bijzonder gehoor te worden ontvangen, en later zijnen Souverein bij de krooning van H. M. de Koningin van Engeland te hebben vergegenwoordigd.

De heer Dabouzel, een der officieren bij de Fransche expeditie naar de Zuidpool, heeft eenen brief geschreven, gedagteekend Valparaiso den 30 Maart, waarin hij de bijzonderheden, door den heer D'Uville medege- deeld, wegens het ontdekken van eene groote uitgestrekte vastland ten zuiden van Zuid-Shetland, bevestigt. De genoemde officier zegt: «Wij ontwaarden, in weêrwil van het omringende ijs, eene kust van veertig- mijlen. Deze ontdekking is eene werkelijke dienst voor de zeevaart en aardrijkskunde.»

De berichten omtrent Zwitserland luiden bij voortduring zeer tegen- strijdig; van den eenen kant wordt de zaak, ten gevolge van de vrijwillige verwijdering van prins Lodewijk Buonaparte, als afgedaan voorgesteld, ter- wijl van den anderen de moeilijkheden slechts zouden moeten toenemen. Dit echter schijnt zeker, dat de Fransche regering eene niet onaanzienlijke legermacht op de Zwitsersche grenzen doet zamentrekken, en dat er met dat doel veelvuldige troepenbewegingen in het zuiden van Frankrijk plaats hebben.

Volgens het *Journal des Débats*, moeten er reeds onderscheidene bot- singen op de kusten van Mexico tusschen de manschap der Fransche sche- pen van het blokkade smaldeel en kleinere afdelingen Mexicaansche troepen hebben plaats gehad. Het schijnt ook, dat de Mexicaansche Regering een mobiel legerkorps bijeen heeft gebracht, ten einde zich tegen elke poging tot ontscheeping te verzetten, en de schepen onder nationale of vreemde vlag te beschermen, aan wie het gelukt, om door de linie van blokkade heen te breken. De rigting der zee kust en het klein aantal daarop aanwe- zige forten maken zulk eene onderneming zeer moeilijk; terwijl het ook van den anderen kant blijkt, dat de blokkade zeer krachtdadig wordt ge- handhaafd.

Volgens berichten uit Cadix, liep aldaar het gerucht, dat het Mexi- caansche gouvernement 200 kaperbrieven aan Engelsche en Amerikaansche kapers zou uitgeven.

S P A N J E .

MADRID 26 Sept. De aanbestedingen der leveranciën hebben ook heden nog niet plaats gehad; van uur tot uur wacht men op inschrijvers, die echter tot nu toe weinig geneigdheid betoonen. De generaal van Halen is nog niet vertrokken; hij wacht steeds op de sommen gelds, die hij naar het hoofdkwartier moet mede nemen. De vrienden van Narvaez beklaagen zich, dat men hem aan Espartero wil opofferen, door hem een gedeelte van zijne troepen af te nemen, en die ter beschikking van dien opper- bevelhebber te stellen. Intusschen vergeten zij, dat het korps, hetwelk onder het onmiddellijk bevel van den bevelhebber generaal van het leger van het noorden stond, buitengewoon verzwakt is, door de noodzakelijk- heid, dat 9 bataljons te Ribero moesten achter blijven, om een wakend oog over de krijgsbewegingen van Marotto te houden.

Men leest in de *Sentinelle de Bayonne*, dd. 29: «Eergisteren is van Bayonne een konvooi van 3 miljoen realen naar St. Sebastiaan vertrokken; dat geld zal onmiddellijk naar Santander overgebracht, en daarnaard het leger van Espartero betaald worden. Een ander konvooi, voor het leger van het centrum, zal Oleron passeren; op het oogenblik, dat de wagens zouden vertrekken, heeft men nog 100,000 fr. ontvangen; dat geld is weder een gedeelte van de storting der voorschotten van de leening van 50 miljoen, door het hais Rothschild gesloten.

«De Carlsten ontzien niets meer, nadat Alaix eene nederlaag heeft bekomen, en Espartero zich terug getrokken. Een detachement Car- listen is onverwachts het dorp Egel in Navarra binnengerukt, en heeft alle levensmiddelen en krijgsbehoefden, welke zich aldaar bevonden, met zich gevoerd; vervolgens hebben zij eene belangrijke schatting gevorderd. Daar deze niet dadelijk kon worden voldaan, heeft de chef een twaalfal vrouwen met zich gevoerd, die echter, na de betaling der gevraagde geld- sommen, wederom in vrijheid zullen worden gesteld.»

De vreemdste geruchten waren heden, in de hoofdstad, in omloop ten gevolge der benoeming van den generaal Narvaez tot kapitein-gene- raal van nieuw Kastilië; onder anderen vermeende men, dat het reserv- leger zou ontbonden worden, doch dat gerucht is geheel valsch.

VINAROS 16 Sept. Gisteren avond is Forcadell van San Mateo la Contia vertrokken, ten einde zich naar den kant van den Ebro te begeven; zijn voornemen is vermoedelijk, om zich met Cabrera te vereenigen; men zegt dat Don Carlos besloten heeft om Balmaseda den Ebro te doen overtrekken en hem nog 3 bataljons Katalanen ter versterking heeft afgestaan.

teeringen, en duizend kroonen waren niet altijd genoegzaam om eenen enke- len maaltijd te betalen. In een met zes paarden gespannen rijtuig, met twee postiljons voorop, reed hij door de straten van *Cherbourg*.

Intusschen volgden zijne matrozen het voorbeeld van hunnen kapitein en gaven zich aan hunne toomeloze driften over. Zij mishandelden de burgers en hadden zeer dikwijls bloedige twisten met de Zwitsers, aldaar in garnizoen.

In het begin van 1780 met nieuwe gewigtige prijsgemaakte ladingen de haven binnengelopen, deed MAKATER, om zich eene nieuwe soort van vermaak te verschaffen, handen vol kroonen van zes livres roosteren. Hij wierp deze geheel gloeiend door de vensters van zijn hotel op straat. Het was voor hem een vermaak, te zien, hoe de menigte zich op die geldstok- ken wierp, en zich de vingers brandde. Met deze dwaze verkwisting miste tevrede, begaf hij zich in zijn rijtuig naar het koffijhuis, waar hij tachtig *bowls* punch bestelde.

MAKATER ontmoette op eenen zeetogt een vaartuig, dat hij voor Engelsch aanzag, hetwelk zich niet dan na een hardnekkig gevecht overgaf. Dit was een rooischip van *St. Malo*, door eenen vriend van hem gekon- mandeerd. «Waarde confrater,» zeide deze, hem de hand drukkende, «het doet mij leed, dat wij door een misverstand elkaanders manschap en schepen zoo veel afbreuk hebben gedaan; maar van eenen anderen kant ben ik blijde, dat ik u geslagen heb. Gij zeidet onlangs, dat gij zoo veel moed hadt als ik... dit is mogelijk; maar ten minste zult gij bekennen, dat, indien onze moed gelijk staat, mijne krachten verre de uwe overtreffen.»

In eenen zijner laatste kruistogten nam MAKATER nog verscheidene sche- pen; deze werden echter alle hernomen, en hij zelf, door eene aanzienlijke scheepsmaat vervolgd, kon ter naauwernood de haven van *Cherbourg* bereiken.

Dit nadeel ontmoedigde geenszins den vermetelen vrijbuiters. Maar de fortuin, die hem sinds twee jaren zoo gestadig had begunstigd, verlaaten- zich nu gansch en al tegen hem. Weenigen tijd daarna werd hij in de nabijheid van het eiland *Wight* gevangen genomen, en bewees door zijn ongeluk, dat voorspoed niet immer de dapperheid bekroont. Hij werd tot eene sombere gevangenis geworpen, waar hij in 1782 stierf. Dit was het droevig uiteinde van een' der dapperste vrijbuiters, welke immer in het kanaal verschenen.

GEDRUKT BIJ A. ZWEEGLAND